

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primo igit[ur] mo[n]stratus est in specie colu[...]be.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

specificatiue distinctōis Fo. LXIII

et ex reformatiōe et renouatiōe spūs mētis mee p̄cepī v̄tūq̄ speciē decoris eius: et ex p̄tutu hōp̄ oīm līl̄ exp̄auī mīltitudī nē magnitudīnīs ei?. Hec Ber. Ad mīl̄ stōne aut inuisiblē significādā et manifeſtā facta est aliquī missio visibilis sub diuersis signis sensibilib⁹ q̄ immō erāt sūgna rēp̄sentatiua p̄ntie spūſcti. Per p̄p̄tates aut̄ rēp̄ illaz in q̄p̄ specie apparuit spūſctus vān̄ intelligi effect⁹ spūales et op̄atōes q̄s op̄at spūſctus? in cordib⁹ q̄bus illab⁹. Tō p̄siderāda est distinctio diuersor⁹ mōr⁹ mīltiōis visibiliūr⁹ p̄ hoc alii dūter cogitare possim⁹ effeci⁹ et op̄atōes spūſcti q̄s si in nobis inuenierim⁹ / signūz ent p̄ntie spūſcti: esti nō inuenierim⁹ / do/ lendū erit et de absentia ei?. Notādū tra/ q̄ p̄cipue i q̄druplici spele visiblei mon/ strat⁹ et spūſctus. Primo in specie co/ lōb⁹ sup̄ chīm baptizatū Lu. iij. Delcen/ dit spūſctus corpori specie sicut colub⁹ in/ sp̄m. Scđo in specie nudis lucide super/ chīm trāfigurat⁹. Dat. xviij. Adhuc eo/ loquere ecce nubes lucida obūb⁹ aut̄ eu⁹, vbi d̄ glo, q̄ sicut baptizato. Ono. II. ostendit in colub⁹: ita hic in nube lucida. Tertio in specie star⁹ sup̄ certū op̄loꝝ p̄gregatum Jo. xx. Inflūſtātūr di. Accipite sp̄msan/ cū r̄c. Quarto in specie lingue ignee su/ per certū disciploꝝ timorat⁹ Act. ij. Appa/ ruerit illis dispute lingue tanq̄ ignis r̄c.

Primo igit mōstratus
est in specie colub⁹. Ubi notādū q̄ colub⁹ ba/ hab̄ gemītū, p̄ cātū. Nelle carerit: t̄ in fo/ ramīnib⁹ petre manerit. Sic. II. q̄s replet p̄/ mo facit p̄ p̄ctis suis gemere. Esa. lix. Ru/ gien⁹ q̄s v̄si oēs: t̄ q̄s colub⁹ meditans/ tes gemem⁹ Ro. viij. Ipse sp̄s p̄ nobis/ postulat gemītū inenarrabilib⁹, nos po/ hulat̄es et gemetes facit. Q̄ q̄ sunt gemi/ tus in vir⁹ sp̄ualib⁹ r̄a, p̄ctis p̄p̄ijs q̄ alt/ enis: r̄a p̄ dilatib⁹ p̄mioꝝ: q̄ p̄ donatione/ petoꝝ. Qui ḡnō gemut necq̄ dolēt d̄ pec/ catis maxima h̄at cām dolēdi t̄ lameran/ dīvīz de absentia. ff. Q̄ ph̄ dolor q̄mītī/ sunt q̄s exagitat sp̄s mal⁹. Et hoc aliquī/ p̄sp̄b̄is: t̄ tūc d̄ sp̄s p̄tigīnis: de q̄ Esa. / p̄. Dñs miseric̄tū in medio ei⁹. I. egypti spi/ ney ht̄gins. Sup̄bia em̄ p̄tis sup̄b̄uz ab/ infimo ad altū p̄ sui reputatiōez: t̄ redeū/

do ab alto ad infinū p̄ punitiōez, q̄ se/ exaltat hūiliab⁹ Lu. xvij. Aliqñ p̄ inui/ diā: ex q̄ plerūq̄ p̄uenit detractio: et tūc d̄ sp̄s pessim⁹: de q̄ Judi. ix. Dissit de/ sp̄m pessim⁹ inter abimelech et hitōres/ sicēm. Abil ei est p̄t̄ inuidia p̄ quā ho/ mines pessimo. i. diabolo siles fūt. Aliqñ/ p̄ irā: t̄ tūc d̄ sp̄s dīr⁹. de q̄ Esa. xviij. / Meditari⁹ est in sp̄s suo duro. Aliqñ per/ auariciā: et tūc d̄ sp̄s hu⁹ mōdī. j. Lox. / ij. Nos aut̄ sp̄m hu⁹ mōdī nō accepim⁹ r̄c/ Aliqñ p̄ aciditātē tūc d̄ sp̄s sopor⁹: de q̄ Esa. xxix. Discut vob̄ dñs sp̄m soporis: claudet ocl̄os v̄tos. Aliqñ p̄ falsitatē locu/ tionis: t̄ tūc d̄ sp̄s medax. de q̄. iiij. Re. / xxi. Aliqñ p̄ fidelitatē sup̄stitionis: t̄ tūc d̄ sp̄s erroris: de q̄. i. Lm. iiij. Aliqñ/ p̄ cessationē bone informatiois: t̄ tūc d̄ sp̄s mur⁹: de q̄ Dat. ix. Dic̄t̄ at mur⁹/ effectiue. Aliqñ p̄ blasphemātē tūc dic̄t̄ sp̄s blasphemie Dat. xij. Aliqñ p̄ p̄tā carnalia: et talis d̄ sp̄s imund⁹. Unde luxuriosi et gulosi signāt p̄ illos porcos q̄s/ ingressi sūr̄ sp̄s maligni Dat. xvij. Pro/ p̄ter hec oia dicat q̄libet postulādo cum/ Ps. Lox mundū crea in me d̄: et sp̄. re/ inno. in vice. me. De q̄ sp̄u recte d̄ apl̄s Ro. viij. Jesus vivificabit mortalia co/ pora v̄ta p̄ter inabitante sp̄m ei⁹ in vobis/ Hi aut̄ in q̄b̄ habitat sp̄s immūd⁹ p̄ci/ pitabunt in infernū: sicut et p̄dicīt̄ porci p̄/ cipitati sunt in mare Dat. viij. Scđo/ sp̄sctus facit sine felle amaritudinis ei⁹. Sāp. xij. O q̄b̄on̄ sp̄sctus est dñs sp̄s/ tu⁹ in nobis. Et in codē lib. cap. viij. vocat/ suauis: benign⁹: human⁹: ex eo q̄ suaves/ in smone: benignos in corde: et humanos/ facit in ope. Illi itaq̄ q̄ sp̄sctū habēt se/ veri pacificiē q̄libet Dat. v. Beati p̄/ cipitati qm̄ filij dei vocabunt̄. Greg. Si filij/ dei vocant̄ qui pacē faciunt̄: p̄culcubido filij/ satiane sunt qui ipsam sfundunt̄. Hec il/ le. Ubi ergo adest sp̄sctus nullā est/ cordis duritia: nulla aſperitas: sed omo/ da benignitas, nullus appetit⁹ vindicta: / sed iniuriaꝝ remissio ex corde. Ipse ē in/ spiritus dulcedis et amoris. Tertio sp̄/ ritus sanctus facit in foraminib⁹ petre: id/ est in chīi yulnerib⁹ habitare. Nam d̄. j. / Lox. x. Petra aut̄ erat chīi. Lantico. ij. / Surge p̄era amica mea: speciosa mea: co/

33

Ber. pro festo p̄te. De mysterio

lumba mea et vñi. Glo. Fouēs mibi pullos meos infusoē spūsceti. in foramini petre: Glo. i. in ch̄ri vulnerib⁹. Quoꝝ vñi q̄ deuota p̄eplatio nos inflamare debet ad amorem dei cui⁹ cā p̄cipua in nobis est spiritus sanctus.

Sedō mōstratus ē spū
ritus sanctus in specie nubis lucide. Vbi no
tandū q̄ nubes a terra eleuat refrigeriūz
p̄stat. et pluviā generat. H̄ spūscetus q̄s
replet. Primo a terra eleuat p̄ spēp̄tūz
terrenoꝝ et affectionē supnoꝝ. Ezech. viii
Eleuavit me spūs inter celū et terrā et ei
duxit me in hierlm in visione dei. Lū. i. q̄
hoi sapiūtū divina et celestia: et despiciat ter
rena et carnalia: signū est p̄tītū spūscantū.
Ro. viii. Qui fūm carū q̄ carnis sunt sapi
unt: q̄ aut fūm spūm q̄ spūs sunt sapiūtū. E
luxta h̄ dī Gal. v. Fructus spūs sunt chari
tas: gaudiuꝝ. Sedō refrigiūz p̄stat con
tra incētuꝝ vicioꝝ. H̄ spūscetus vocatur
aqua q̄ habet vim refrigeratiū. Joā. viii.
Flumina de vētre ei⁹ fluēt aq̄ viue. Hoc
aut dicit dī spūscētō q̄ accepturi crāt cre
dētes in eū. Hec ibi. Sicut itaq̄ dī Ro.
viii. Ipse spūs adiuuat infirmitatē nr̄am
fortificādo vīc̄ et rātē tētationes. Tertio
pluviām lachrymāz generat. Dī. Fabil
spūs ei⁹ et flue aque s. lachrymāz gemētū
do vīc̄ p̄ p̄ctis. ut s. dixim⁹. et p̄ dilatōe
partie celestis quēadmodū gemebat p̄ p̄
pheta spūscētō plen⁹ dī. H̄eu mibi q̄ inco
latus me⁹ plongar⁹ est.

Tertio mōstratus ē in
specie flatus. Vbi notadū et flatus leuis
est: calidus: et ad respiradū necessarius.
Sic itaq̄ spūscetus leuis. i. velox est ad se
diffundendū. Glosa sup̄ellō. Fact⁹ est re
pente de celo sonus zc. Nescit tarda mol
limma spūsceti grā. Sedō calidus ē ad
inflammandū. Lū. xij. Ignē veni mittere in
terrā: et qd̄ volo nisi vt ardeat. Un⁹ et au
stro vento calido p̄parat. Lan. iij. Sur
ge aquilo: et veni austro p̄fia horum meū
H̄o dicit Rom. xij. Spū seruētes. Sicut
itaq̄ calor naturalis signū est vite nature
Sic calor spūalis signū est vite grē. Aug.
Vita animi amor est dei sui et p̄sum: q̄ non
amat mortu⁹ est. Bre. Probatio scitac̄
nō est signa facere: sed yñūquēq; vt se dī

ligere. Aug. Dilectio sola discernit inter
filios dei et filios diaboli. Tertio est ne
cessarius ad respirandū. Adeo q̄ p̄ce necel
sarius est homi stat⁹ q̄ si ad horā subtra
heret: h̄o continuo morereſ. Sic et de spūs
sc̄tō intelligendū q̄ ad vitā spūalem. P̄s.
Austeres spūm eoꝝ et deficiet et in puluerz
sūu reuertent. Emitte spūm tuū et creabū
zc. Et Jo. vij. Spūs est q̄ viuificat. Facit
itaq̄ spūscantū eos respirare sepi⁹ ad
cor redēndo i quib⁹ habitat. Un⁹ freq̄ns
ps̄cie disciſſio et redargutio nō solū b̄ pec
catis mortaliō: sedetia de venialib⁹: signū
ē p̄tītū spūscantū. Ut em̄ spūscantū opti
ponit p̄ctō mortali: sic feruor charitas: q̄
est a spūscētō oponit veniali. Jo. minima
peti palea intra cor qd̄ possidet non patet
resideret statim igne subtilissime circu
ve dicit Greg. in mora. Si q̄ post dictū r̄f
fact⁹ vel cogitatu h̄o discutit/ vtz in alq̄
deliq̄t: hoc est signū spūscantū. Aplus. j.
Lop. xi. Si nos in etiōs diudicaremus:
no vīc̄s iudicaremur. Bern. Diligit dī
se p̄sidrat et sine dissiliatōe diuidicat seipz

Quarto monstratus ē
in specie linguaz ignear⁹. Super⁹ aut̄ in
p̄mo p̄ncipali mysterio sc̄tō articulo dī
ximus q̄re apparet in specie ignis: et ibi
etīa dicta est rō fm̄ Bern. q̄r apparet in
specie lingue ignee. Hic aut̄ spealiter dī
alter⁹ mēbii. Et p̄ter rōem illā literales
vīc̄ q̄ ad hoc venit spūscantū sup̄ aplos
re legē dei oībus natiōibus gentiū: Alio
gnabim⁹ tres alias rōneas mysticas.
Prima est ppter gubernādo lingue diffi
cultatē ppter quā specialit̄ indiger mode
ramis spūsceti. Iac. ii. Om̄is natura be
stiar⁹ et serpentū et voluc̄ et ceterop̄ do
mata et domita sunt natura hūana: Im̄
guam aut̄ null⁹ hoīm domare pōt: est ēi
Inquietū malū et plena veneno mortifero
Hec ibi. H̄o bene dicit Eccl. xxvii. Attē
de ne forte labaris in lingua et cadas i cō
spectu inimicoꝝ insidiātiū tibi. P̄s
uer. xvij. Dors et vita in manib⁹ lingue

Sedō rō est ppter lingue bñ gubernaz